

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Τα είδη της μετοχής

α) Επιθετική μετοχή

Επιθετική λέγεται η μετοχή που συνήθως συνοδεύεται από άρθρο και λειτουργεί στον λόγο ως **επίθετο**, δηλαδή προσδιορίζει ουσιαστικά ή αντωνυμίες.

- **Αἱ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις** διοικούνται.
(= Οι πόλεις που έχουν δημοκρατικό πολίτευμα διοικούνται με βάση τους νόμους που έχουν θεσπιστεί)
  - Στο παράδειγμα και οι δύο μετοχές έχουν άρθρο. Η μετοχή **αἱ δημοκρατούμεναι** προσδιορίζει το ουσιαστικό **αἱ πόλεις**. Η μετοχή **τοῖς κειμένοις** προσδιορίζει το ουσιαστικό **τοῖς νόμοις**.
- Καταλαμβάνει **πώλους** εἰς δασμὸν βασιλεῖ **ἐκτρεφομένους**
(= αιχμαλωτίζει πουλάρια που εκτρέφονταν ως φόρος για τον βασιλιά.)
  - Στο παράδειγμα η μετοχή **ἐκτρεφομένους** δεν έχει άρθρο. Προσδιορίζει το ουσιαστικό **πώλους**.

Η επιθετική μετοχή **δέχεται άρνηση οὐ**, όταν εκφράζει κάτι **πραγματικό**· σπανιότερα, όταν εκφράζει κάτι **υποθετικό** ή **υποκειμενικό**, παίρνει άρνηση **μή**.

- Ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον **οὐ παρόντα** πόλεμον
(= Στον πόλεμο που πρόκειται να γίνει και που απλώς δεν άρχισε ακόμη.)
  - Η μετοχή εκφράζει κάτι **πραγματικό**.
- Ὅ **μή** **δαρείς** οὐ παιδεύεται
(= Αυτός που δε δάρθηκε δεν παιδεύεται)
  - Η μετοχή εκφράζει κάτι **υποθετικό**.

Η επιθετική μετοχή ισοδυναμεί με αναφορική πρόταση, γι' αυτό λέγεται και **αναφορική μετοχή**.

- **Αἱ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις** διοικούνται.
(= Οι πόλεις που έχουν δημοκρατικό πολίτευμα διοικούνται με βάση τους νόμους που έχουν θεσπιστεί)

Η επιθετική μετοχή ως ουσιαστικό > ουσιαστικοποιημένη μετοχή

Αρκετά συχνά το ουσιαστικό που προσδιορίζει μια επιθετική μετοχή παραλείπεται. Στην περίπτωση αυτή η μετοχή παίρνει τη συντακτική θέση του ουσιαστικού > **ουσιαστικοποιημένη μετοχή**. Με τον τρόπο αυτό προήλθαν πολλά ουσιαστικά που χρησιμοποιούμε σήμερα, π.χ. το παρόν, το μέλλον, το παρελθόν.

Συνηθισμένες ουσιαστικοποιημένες μετοχές είναι οι παρακάτω:

ὁ **ἄρχων**, ὁ **διώκων** = ο κατήγορος, ὁ **κλέπτων** = ο κλέφτης, ὁ **νικῶν** = ο νικητής, ὁ **τεκῶν** = ο πατέρας, ἡ **τεκοῦσα** = η μητέρα, ὁ **φεύγων** = ο κατηγορούμενος - ο εξόριστος, ἡ **εἰμαρμένη** = η μοίρα, ἡ **ἐπιούσα** = η επόμενη μέρα, οἱ **κρατοῦντες** = οἱ άρχοντες, οἱ **λέγοντες** = οἱ ρήτορες, οἱ **πολιτευόμενοι** = οἱ πολιτικοί, οἱ **προσῆκοντες** = οἱ συγγενεῖς, οἱ **τεθνεῶτες** = οἱ νεκροί, τὸ **ἀνεῖμένον** = η άνεση, τὸ **δεδιός** = ο φόβος, τὸ **δέον** = το πρέπον, τὸ **δοκοῦν** = η γνώμη, τὸ **ἡσυχάζον** = η ησυχία, τὸ **θαρσοῦν** = το θάρρος, τὸ **λεγόμενον** = η φήμη, τὸ **λυσιτελοῦν** = η ωφέλεια, τὸ **μέλλον**, τὸ **παρόν**, τὸ **παρελθόν**, τὸ **νοσοῦν** = η νόσος, τὸ **προσῆκον** = το αρμόζον, τὸ **συμφέρον**, τὸ **συνεσθηκός** = οἱ συνωμότες, τὰ **βεβουλευμένα** / τὰ **γνωσθέντα** / τὰ **δεδογμένα** / τὰ **δόξαντα** / τὰ **ἐψηφισμένα** = οἱ αποφάσεις, τὰ **δέοντα** / τὰ **προσῆκοντα** = τα πρέποντα, τὰ **καθεστῶτα** = η υπάρχουσα κατάσταση, τὰ **κατηγορημένα** = οἱ κατηγορίες, τὰ **κηρυχθέντα** = οἱ διαταγές, τὰ **νομιζόμενα** = τα καθιερωμένα, τὰ **συγκείμενα** = οἱ ισχύουσες συνθήκες, τὰ **συμβάντα**, τὰ **ὠμολογημένα** = οἱ συμφωνίες

Η επιθετική μετοχή χρησιμοποιείται ως:

1. υποκείμενο

- **Τὸ μέλλον** ἀφανές ἡμῖν ἐστίν.
(= το μέλλον μας είναι αφανές.)

2. αντικείμενο

- Οἱ νόμοι **τὸ δίκαιον** καὶ **τὸ συμφέρον** βούλονται.
(= Οι νόμοι θέλουν το δίκαιο κι αυτό που συμφέρει.)

3. κατηγορούμενο (η επιθετική μετοχή είναι πάντοτε έναρθρη)

- Οὗτος ἦν ὁ ἀδικήσας καὶ ἐπιβουλεύσας ἡμῖν.
(= Αυτός ήταν που μας αδίκησε και σκέφτηκε το κακό για μας.)
Στο παράδειγμα ὁ ἀδικήσας συνοδεύεται ἀπὸ ἄρθρο· ἡ μετοχὴ ἐπιβουλεύσας δὲν ἔχει ἄρθρο, συνδέεται ὁμως με τὴν προηγούμενη μετοχὴ με τὸν "καί". Ὅπως ξέρουμε, ὁ "καί" συνδέει ὁμοίους ὀρους.

4. ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς

- Ἀπήγαγε τὴν στρατιάν ἐπὶ τὴν ἄκραν Τεμενίτιν **καλουμένην**.
(= Οδήγησε τον στρατό στα σύνορα στην περιοχή που λέγεται Τεμενίτις.)

5. κατηγορηματικὸς προσδιορισμὸς (δὲν ἀναλύεται σε ἀναφορικὴ πρόταση)

- Οἱ στρατιῶται εἶχον τὰς ἀσπίδας **ἐκκεκαλυμμένας**.
(= Οι στρατιώτες είχαν τις ασπίδες ἀκάλυπτες.)

6. παράθεση

- Λύσανδρος παρέπλει εἰς Λάμψακον σύμμαχον **οὔσαν** Ἀθηναίων
(= Ο Λύσανδρος ἔπλεε κοντά στη Λάμψακο που ἦταν σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων.)

7. ἐπεξήγηση

- Οὗτοι, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, **οἱ** ταύτην τὴν φήμην **κατασκεδάσαντες**, οἱ δεινοὶ εἰσὶν μου κατήγοροι.

8. ονοματικὸς ἐτερόπτωτος προσδιορισμὸς

- Πρὸς ἕκαστον **τῶν εἰρημένων** ἐνεχειρεῖ τι λέγειν ὁ Φίλιππος, [γεν. διαιρετική]

9. ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς

- Ἴστορεῖ τὴν Πλάτωνος περὶ **τῶν ὄντων** δόξαν. [ἐμπρόθ. ἀναφοράς]

10. δοτικὴ προσωπικὴ

- Φύσει δ' ὑπάρχει **τοῖς παροῦσι** τὰ τῶν ἀπόντων, [δοτ. προσωπικὴ κτητικὴ]

β) Κατηγορηματικὴ μετοχὴ

Κατηγορηματικὴ λέγεται ἡ μετοχὴ που χρησιμεύει ὡς **κατηγορούμενο** ἢ **κατηγορηματικὸς προσδιορισμὸς** τοῦ υποκειμένου ἢ τοῦ αντικειμένου τοῦ ρήματος.

- Ἔστι ταῦτα τὴν ῥαθυμίαν ὑμῶν **αυξάνοντα**.
(= Αυτά αυξάνουν περισσότερο τὴν ἀμέλειά σας.)
> ἡ μετοχὴ **αυξάνοντα** εἶναι κατηγορούμενο τοῦ υποκειμένου τοῦ ρήματος **ταῦτα**.
- ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς **πελάζοντας** ἔφευγον.
(= ὅταν οἱ ἐπιδρομεῖς τοὺς εἶδαν νὰ πλησιάζουν ἔφυγαν.)
> ἡ μετοχὴ **πελάζοντας** εἶναι κατηγορούμενο τοῦ αντικειμένου τοῦ ρήματος **αὐτούς**.
- Οἱ πολέμοι ἦσθοντο τὸ ὄρος **ἐχόμενον**
(= Οἱ ἐχθροὶ ἀντιλήφθηκαν ὅτι τὸ ὄρος εἶναι κατακτημένο)
> ἡ μετοχὴ **ἐχόμενον** εἶναι κατηγορηματικὸς προσδιορισμὸς στο ἀντικείμενο τοῦ ρήματος **τὸ ὄρος**.
- οἱ δὲ Κερκυραῖοι ὡς ἦσθοντο αὐτοὺς **προσπλέοντας**
(= Οἱ Κερκυραῖοι μόλις ἀντιλήφθηκαν αὐτοὺς νὰ προσεγγίζουν)
> ἡ μετοχὴ **προσπλέοντας** εἶναι κατηγορούμενο τοῦ αντικειμένου τοῦ ρήματος **αὐτούς**.

ΠΡΟΣΟΧΗ Ἡ κατηγορηματικὴ μετοχὴ εἶναι πάντα **ἀναρθρη**.

Ποια ρήματα δέχονται κατηγορηματικὴ μετοχὴ;

Κατηγορηματικὴ μετοχὴ δέχονται οἱ παρακάτω κατηγορίες ρημάτων:

1-2. Τα συνδετικά

1. Τα συνδεδετικά **είμι, γίγνομαι, ύπάρχω**

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Με τα ρήματα **είμι, γίγνομαι, ύπάρχω** η μετοχή μεταφράζεται ως ρήμα, ενώ η μετάφραση του ρήματος παραλείπεται.

- Ἔστι ταῦτα τὴν ῥαθυμίαν ὑμῶν **αυξάνοντα**.
(= Αυτά **αυξάνουν** περισσότερο την αμέλειά σας.)
- **Προσευκότες γίνονται** τοῖς γονεῦσιν οἱ παῖδες.
(= Τα παιδιά **μοιάζουν** στους γονεῖς.)
- Τοῦτο **ύπάρχειν** ὑμᾶς **εἰδότας** ἠγοῦμαι
(= Πιστεύω ότι σίγουρα το **γνωρίζετε** αυτό.)

2. Τα συνδεδετικά **δήλος εἰμι** (εἶμαι φανερός), **διαβιῶ / διαμένω** (ζω κάπου μόνιμα), **διάγω / διαγίγνομαι** (περνῶ τον καιρό μου), **οὐ διαλείπω** (δε σταματῶ), **διατελῶ** (εἶμαι συνεχῶς), **λανθάνω** (μένω απαρατήρητος), **οἴχομαι** (έχω φύγει), **τυγχάνω** (συμβαίνει να εἶμαι, εἶμαι), **φαίνομαι / φανερός εἰμι** (εἶμαι φανερός), **φθάνω** (προφταίνω)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: τα **ρήματα** αυτά μπορεί να αποδοθούν με **τροπικό επίρρημα** και η κατηγορηματική μετοχή που εξαρτάται από αυτά με **ρήμα:**

δήλος εἰμι > φανερά

- **Δήλος ἦν ἐπιθυμῶν** προσελθεῖν.
(= **Επιθυμούσε φανερά** να έρθει.)

διαβιῶ / διαμένω / διαγίγνομαι / διάγω / οὐ διαλείπω / διατελῶ > συνεχῶς

- Οὗτοι **διατελούσιν ὄντες** ἐλεύθεροι.
(= Αυτοὶ **συνεχῶς** εἶναι ἐλεύθεροι.)

λανθάνω > κρυφά

- Οἱ Θηβαῖοι **ἔλαθον** εἰσελθόντες.
(= Οἱ Θηβαῖοι **μπήκαν κρυφά**.)

οἴχομαι > γρήγορα, αμέσως

- ἐπισχόμενος τὰ ὄτα **οἴχομαι** φεύγων
(= κλείνω τ' αυτιά μου και **απομακρύνομαι αμέσως**)

τυγχάνω > τυχαία

- Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν **ἔτυχεν ὦν**.
(= Ο Τισσαφέρνης **βρισκόταν τυχαία** στις Σάρδεις.)

φαίνομαι / φανερός εἰμι > φανερά

- Οὗτος **ἐπιβουλεύων** ἡμῖν φαίνεται.
(= Αυτός **φανερά** μας **επιβουλεύεται**.)

φθάνω > πρώτα, πρώτος

- Ἦν **φθάσσει** **διαφθείραντες** τὸ στράτευμα.
(= Αν **προλάβουν να καταστρέψουν** το στράτευμα.)

3. Τα ρήματα που σημαίνουν **έναρξη, λήξη, ανοχή, καρτερία, κάματο**

α) έναρξη: **ἄρχω** = αρχίζω, **ἄρχομαι** = αρχίζω, **κατάρχω** = κάνω αρχή ενός πράγματος, **κατάρχομαι** = κάνω αρχή της θυσίας, **διάρχω** = διατηρῶ την αρχή ως το τέλος, **ἐξάρχω** = αρχίζω, **ἐπάρχομαι** = αρχίζω, **ύπάρχω** = αρχίζω πρώτος

- Οὗτος **ἤρξεν ἀδικῶν** ἡμᾶς.
(= Αυτός **άρχισε να** μας **αδικεί**.)
- **κατήρχεν** ἤδη **ἀναπηδῶν** ἐπὶ τοὺς ἵππους
(= **άρχισε αμέσως να ανεβαίνει** στ' ἄλογα)

β) λήξη: **παύω / παύομαι / λήγω** = σταματῶ

- Ἐπαύσατο **θύων**
(= **Σταμάτησε να θυσιάζει**)

γ. ανοχή: **ἀνέχομαι, ὑπομένω** = ανέχομαι

- Οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἠνείχοντο ἀκούοντες τῶν ἀντιλεγόντων.
(= Οἱ Ἀθηναῖοι δεν ἀνέχονταν να ἀκούνε αὐτοὺς που εἶχαν ἀντιρρήσεις.)
- Οὐχ ὑπομένε ὠφελούμενος.
(= Δεν ἀνέχεται ν βοηθιέται.)

δ) καρτερία -αντοχή: καρτερώ, ἐπιλείπω = ἐξαντλούμαι

- μέχρι τετάρων ἡμερῶν ἐκαρτέρει θυόμενος.
(= ἐπέμενενα θυσιάζει για τέσσερις μέρες.)

ε) κάματο - κούραση: κάμνω = κουράζομαι, ἀπαγορεύω = κουράζομαι, ἀπολείπω = εγκαταλείπω

- Ἀπειρηκα < συσκευαζόμενος καὶ βαδίζων καὶ τρέχων.
(Ἐχω κουραστεί να ετοιμάζομαι και να βαδίζω και νατρέχω.)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Η κατηγορηματική μετοχή που συντάσσεται με τα ρήματα που δηλώνουν έναρξη, λήξη, ανοχή, καρτερία, κάματο προσδιορίζει το υποκείμενό τους και μεταφράζεται με το **να + υποτακτική**

4. Τα ρήματα που σημαίνουν αίσθηση, γνώση, μάθηση, μνήμη και τα αντίθετά του

α αίσθηση: αισθάνομαι, ἀκούω, ὀρώ, περιορῶ

- Οὐκ αἰσθάνεσθε ἐξαπατώμενοι;
(= Δεν ἀντιλαμβάνεστε ὅτι σας ἐξαπατοῦν;)
- Ἦκουε τιμώμενος ὑπὸ πάντων.
(= Μάθαινε ὅτι ὅλοι τον ἐκτιμοῦσαν.)
- Ὅρατε ὑπὸ τοῦ προδότου ἐξαπατηθέντες.
(= Βλέπετε ὅτι ἐξαπατηθήκατε ἀπὸ τον προδότη.)

β) γνώση: γινώσκω = γνωρίζω, ἐπίσταμαι = γνωρίζω καλά, εὐρίσκω = διαπιστώνω - ἐξακριβώνω, οἶδα = γνωρίζω, σῆνοῖδα = ἔχω συνείδηση για κάτι, κατανοῶ = ἀντιλαμβάνομαι, ἀγνοῶ

- Οἱ Θηβαῖοι ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι.
(= Οἱ Θηβαῖοι ἀντιλήφθηκαν ὅτι εἶχαν ἐξαπατηθεῖ.)
- Οὐκ ἐπίστασθε θνητοὶ ὄντες;
(= Δε γνωρίζετε ὅτι εἶστε θνητοί;)
- Κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας;
(= Κατάλαβαν ὅτι οἱ Θηβαῖοι δεν ἦταν πολλοί.)

γ) μάθηση: μανθάνω

- Οἱ Ἕλληνες ἔμαθον Κῦρον τεθνηκότα.
(= Οἱ Ἕλληνες ἔμαθαν ὅτι ο Κῦρος εἶχε φονευτεῖ.)

ε) μνήμη: ἐνθυμούμαι = θυμάμαι, μέμνημαι = θυμάμαι, ἐπιλανθάνω = ξεχνῶ

- Μέμνημαι καὶ τοῦτό σου λέγοντος.
(= Θυμάμαι ὅτι ἔλεγε κι αὐτό.)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Η κατηγορηματική μετοχή που συντάσσεται με τα ρήματα που δηλώνουν αίσθηση, γνώση, μάθηση, μνήμη και τ' αντίθετά τους προσδιορίζει ἄλλοτε το υποκείμενο κι ἄλλοτε το ἀντικείμενό τους. Μεταφράζεται ἢ με το **ὅτι + οριστική** ἢ με το **να + υποτακτική**

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Τα ρήματα ἀκούω και αἰσθάνομαι συντάσσονται:

α) Με γενική + κατηγορηματική μετοχή, ὅταν δηλώνουν ἀμεση ἀντίληψη, π.χ.

Ἦκουσα δέ ποτε αὐτοῦ καὶ περὶ οἰκονομίας διαλεγομένου. [ἄκουσα ο ἴδιος]

Ἦσθησαι πόποτε μου συκοφαντοῦντος [Με ἀντιλήφθηκε ποτέ να συκοφαντῶ;]

β) Με αιτιατική + κατηγορηματική μετοχή, ὅταν δηλώνουν ἐμμεση ἀντίληψη, π.χ.

Ἀλέξανδρος ἤκουσεν ἐν τῷ ὀπισθεν αὐτοῦ ὄντα Δαρεῖον. [ἄκουσε ἀπὸ ἄλλους]

Ἦσθοντο τὴν πόλιν κατελημμένην. [Ἀντιλήφθηκαν ὅτι ἡ πόλη εἶχε καταληφθεῖ]

γ) Με αιτιατική + εἰδικό ἀπαρέμφατο, ὅταν δηλώνουν ἕνα γεγονός ἀβέβαιο, π.χ.

Ἦκουσεν αὐτὸν καλὸν κἀγαθὸν εἶναι. [ἄκουσε ως φήμη]

Ἦσθάνετο αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρεῖφ δύνασθαι [Εἶχε τὴ γνώμη ὅτι εἶχαν μεγάλη δύναμη στον βασιλιά Δαρεῖο]

δ) Με γενική, π.χ.

Τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε [έχετε ακούσει τους μάρτυρες]

Ἐγὼ γὰρ ἠσθόμην τῶν τεχνωμένων [Εγώ αντιλήφθηκα τα σχέδια]

ε) Με **αιτιατική**, π.χ.

Πάντα **ἀκήκοας λόγον**. [έχεις πληροφορηθεί το καθετί]»

Ἦσθετο βοήν. [Αντιλήφθηκε τη βοή]

5. Τα ρήματα που σημαίνουν δείξιμο, δήλωση, αγγελία, έλεγχο

α) **δείξιμο: δείκνυμι, επίδεικνυμι, αποδείκνυμι**

- Σωκράτης **έδεικνε** εαυτὸν καλὸν κάγαθὸν **ὄντα**.
(= Ο Σωκράτης **παρουσίαζε** τον εαυτό του **ὅτι ἦταν** καλός και ενάρτεος.)
- Ἐπέδειξα τοῦτον **ψευδόμενον**.
(= **Απέδειξα** ὅτι αυτός **ψεύδεται**.)

β) **δήλωση: δηλώ, φαίνω, φαίνομαι, φερῶ** = ανακαλύπτω

- Ὁ πόλεμος **δηλώσει** μείζων **γεγενημένος**.
(= Ο πόλεμος **θα δείξει** ὅτι **έχει γίνει** μεγαλύτερος.)
- Κλέαρχος **έπιorkῶν** **έφάνη**.
(= Ο Κλέαρχος **αποδείχτηκε** ὅτι **παρέβαινε** τους ὄρκους του.)
- Ἐφωράθη ἀργύριον **έξαγόμενον**.
(= **Ανακαλύφθηκε** ὅτι **εξαγόταν** χρήμα.)

γ) **αγγελία: ἀγγέλω, ἀγγέλλομαι, ἀναγγέλλω**

- Τισσαφέρνης Κύρον **έπιστρατεύοντα** **ἤγγειλε** βασιλεῖ.
(= Ο Τισσαφέρνης **ειδοποίησε** τον βασιλιά ὅτι ο Κύρος **εκστράτευε** εναντίον του.)

δ) **έλεγχο: έλέγγω, έξελέγω**

- Οὗτος **έλεγθήσεται** **ψευδόμενος**.
(= Αυτός **θα αποδειχτεί** ὅτι **ψεύδεται**.)
- **Αδικοῦνται** Φίλιππον **έξήλεγξα**.
(= **Απέδειξα** ὅτι ο Φίλιππος **αδικούσε**.)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Η κατηγορηματική μετοχή που συντάσσεται με τα ρήματα που δηλώνουν δείξιμο, δήλωση, αγγελία, έλεγχο προσδιορίζει άλλοτε το υποκείμενο κι άλλοτε το αντικείμενό τους.

Μεταφράζεται ή με το **ὅτι** ή **πως** + **οριστική**.

6. Τα ρήματα που σημαίνουν ψυχικό πάθος: ἀγαπῶ = ευχαριστιέμαι **ἀλγῶ** = πονώ, **ἀγανακτῶ**, **αἰσχύνομαι** = ντρέπομαι, **μεταμέλομαι** = μετανοώ, **ἄχθομαι** = στενοχωριέμαι, **ἤδομαι** = ευχαριστιέμαι, **χαίρω**, **λυποῦμαι**, **ὀργίζομαι**, **τέρπομαι** = ευχαριστιέμαι, **βαρέως φέρω** = στενοχωριέμαι

- **Ἀγαπῶ** **έπαινούμενος**.
(= **Ευχαριστιέμαι να επαινούμαι**)
- Ἦλγησα **ἀκούσας** βαρβάρους πῆματα.
(= **Πόνεσα που άκουσα** παθήματα για τους βαρβάρους.)
- Ἦχαιρεν **ἀκούων** ταῦτα.
(= **Χαιρόταν που άκουγε** (ή **να ακούει**) αυτά.)
- Οἱ Ἀθηναῖοι **μετεμέλοντο** τὰς σπονδὰς οὐ **δεξάμενοι**.
(= Οἱ Ἀθηναῖοι **μετάνιωσαν που δε δέχτηκαν** τις συνθήκες.)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:

Μια μετοχή που εξαρτάται από ρήμα ψυχικού πάθους μπορεί να είναι και **αιτιολογική**, όταν δηλώνει πράξη **προτερόχρονη**.

Η **κατηγορηματική** μετοχή που συντάσσεται με τα παραπάνω ρήματα προσδιορίζει το υποκείμενό τους και δηλώνει πράξη **σύγχρονη** προς αυτό που σημαίνει το ρήμα. Μεταφράζεται με το **και** ή **που** + **οριστική** ή με το **να** ή **στο να** + **υποτακτική**.

Και μετεμέλοντο τὰς σπονδὰς οὐ **δεξάμενοι**. [αιτιολογική - προτερόχρονο] = Και μετάνιωσαν που δεν είχαν δεχτεί τις συμφωνίες.

Ἄλλ' ἤδομαι, ὦ Κλέαρχε, ἀκούων σου φρονίμους λόγους. [κατηγορηματική - σύγχρονο] = Χαίρομαι, Κλέαρχε, με το να ακούω τα σοφά σου λόγια.

7. Με τα ρήματα: εὖ καλῶς/κακῶς/δίκαια ποιῶ, χαρίζομαι, ἀδικῶ, νικῶ, περιγίγνομαι, κρατῶ, ἠττῶμαι, λείπομαι

- Ἀγαπῶ ἐπαινούμενος.
(= Ευχαριστιέμαι να επαινούμαι)
- Ἦλγησα ἀκούσας βαρβάρους πῆματα.
(= Πόνεσα που άκουσα παθήματα για τους βαρβάρους.)
- Ἦχαιρεν ἀκούων ταῦτα.
(= Χαίρόταν που άκουγε (ή να ακούει) αυτά.)
- Οἱ Ἀθηναῖοι μετεμέλοντο τὰς σπονδὰς οὐ δεξάμενοι.
(= Οι Αθηναῖοι μετάνιωσαν που δε δέχθηκαν τις συνθήκες.)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:

Η μετοχή μεταφράζεται με το **και** ή **που** + **οριστική** ή **με το να** ή **στο να** + **υποτακτική**.

ποια ρήματα συντάσσονται είτε με κατηγορηματική μετοχή είτε με απαρέμφατο, η σημασία τους όμως είναι διαφορετική. Τέτοια ρήματα είναι τα παρακάτω:

ΡΗΜΑΤΑ	ΣΥΝΤΑΞΗ	ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ
αἰδοῦμαι / αἰσχύνομαι	+ μετοχή (ντρέπομαι που)	Οὐ γὰρ αἰσχύνομαι μανθάνων . (Διότι δεν ντρέπομαι που μαθαίνω.)
	+ απαρέμφατο (ντρέπομαι να)	Αἰσχύνομαι εἰπεῖν τάληθῆ. (Ντρέπομαι να πω την αλήθεια.) [από ντροπή δεν λέω την αλήθεια]
γινώσκω	+ μετοχή (γνωρίζω/καταλαβαίνω ότι)	Ἔγνων ἐγγυς ὄντα Ἀλέξανδρον. (Κατάλαβε ότι ο Αλέξανδρος ήταν κοντά.)
	+ απαρέμφατο (κρίνω ότι, αποφασίζω να)	Ἀλέξανδρος ἔγνων διαβαίνειν τὸν Ἰστρον. (Ο Αλέξανδρος αποφάσισε να διαβεί τον Ἰστρο.)
μανθάνω	+ μετοχή (μαθαίνω ότι)	Ἔμαθον τὰς πόλεις σφῶν ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐχομένας . (Ἐμαθαν ότι ο Αλέξανδρος κατείχε τις πόλεις τους.)
	+ απαρέμφατο (μαθαίνω να)	Ἔμαθον ἀκοντίζειν . (Ἐμαθαν να ρίχνουν ακόντιο.)
οἶδα	+ μετοχή (γνωρίζω ότι/που)	Οὐδένα οἶδα μισοῦντα τοὺς ἐπαινοῦντας. (Δεν γνωρίζω κανέναν που να μισεί αυτούς που τον επαινούν.)
	+ απαρέμφατο (ξέρω να, είμαι ικανός να)	Ὀλύνθιοι ἴσασι τὸ μέλλον προορᾶν . (Οι Ολύνθιοι ξέρουν να προβλέπουν το μέλλον.)
ἐπίσταμαι	+ μετοχή (γνωρίζω καλά ότι)	Τοῦτον ἐπίστασθε ὑμᾶς προδόντα . (Γνωρίζετε καλά ότι αυτός σας πρόδωσε.)
	+ απαρέμφατο (ξέρω καλά να)	Τιμᾶν ἐπίστασθε τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας. (Ξέρετε καλά να τιμάτε τους γενναίους άνδρες.)
φαίνομαι	+ μετοχή (είναι φανερό ότι, φανερά)	Πάντων τῶν ἡλικίων διαφέρων ἐφαίνετο. (Φανερά υπερείχε απ' όλους τους συνομηλικούς.)

	+ απαρέμφατο (δίνω την εντύπωση ότι)	Γελοῖός σοι φαίνομαι εἶναι. (Σου δίνω την εντύπωση ότι είμαι γελοίος.)
--	--	--

γ) Επιρρηματική μετοχή

Επιρρηματική λέγεται η μετοχή που χρησιμοποιείται για να εκφράσει επιρρηματικές σχέσεις, δηλ. τον **χρόνο**, την **αιτία**, τον **σκοπό**, την **υπόθεση**, την **εναντίωση** και τον **τρόπο**. Συνεπώς, η επιρρηματική μετοχή είναι έξι ειδών:

1. χρονική, 2. αιτιολογική, 3. τελική, 4. υποθετική, 5. εναντιωματική ή ενδοτική, 6. τροπική

Τα πέντε πρώτα είδη των μετοχών αυτών ισοδυναμούν με τις αντίστοιχες δευτερεύουσες προτάσεις. Η τροπική μετοχή ισοδυναμεί με **τροπικό προσδιορισμό**.

1. Η χρονική μετοχή:

α) μπορεί να βρίσκεται σε όλους τους χρόνους **εκτός από τον μέλλοντα**.

β) ισοδυναμεί με **χρονική πρόταση**

γ) παίρνει άρνηση **οὐ** ή **μή**

δ) δηλώνει πράξη **προτερόχρονη** ή **σύγχρονη** και σπανίως **υστερόχρονη** από αυτή που σημαίνει το ρήμα της πρότασης.

ε) Συχνά συνοδεύεται από χρονικά επιρρήματα: **ἄμα** = συγχρόνως / αμέσως, **ἐνταῦθα** = τότε, **ἔπειτα**, **εὐθύς**, **ἤδη**, **μεταξύ**, **ἔτι**, **εἶτα**, **αὐτίκα**

στ) Μεταφράζεται με κάποιον από τους **χρονικούς συνδέσμους** της ν.ε. + **οριστική** ή **υποτακτική**.

- Οἱ δὲ τῶν παιδῶν διδάσκαλοι κλειέτωσαν τὰ διδασκαλεῖα πρὸ ἡλίου δύοντος.
(= Οι δάσκαλοι των παιδιών να κλείνουν τα σχολεία **προτού** δύσει ο ήλιος.)
Η μετοχή εκφράζει πράξη **προτερόχρονη**.
- Πορευόμενοι ἐώρων τὸν στίβον τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ἀρκάδων ἐπὶ τὴν ὁδόν.
(= **Ενώ βιάδιζαν**, έβλεπαν τα ίχνη των Αχαιών και των Αρκάδων πάνω στον δρόμο.)
Η μετοχή εκφράζει πράξη **σύγχρονη**.
- Χαλκιδεῖς ἔτει πέμπτῳ μετὰ Συρακούσας οἰκισθεῖσας οἰκίζουσι Κατάνην.
(= Οι Χαλκιδεῖς ίδρυσαν την Κατάνη τον πέμπτο χρόνο **αφού**τος ιδρύθηκαν οι Συρακούσες.)
Η μετοχή εκφράζει πράξη **υστερόχρονη**.
- Ἐπαιάνιζον ἄμα πλέοντες.
(= Τραγουδούσαν τον παιάνα, **ενώ έπλεαν**.)
Η μετοχή εκφράζει πράξη **ταυτόχρονη**.
Συνοδεύεται από το χρονικό επίρρημα **ἄμα**.

2. Αιτιολογική μετοχή:

α) μπορεί να βρίσκεται σε όλους τους χρόνους **σπάνια σε μέλλοντα**.

β) ισοδυναμεί με **αιτιολογική πρόταση**

γ) παίρνει άρνηση **οὐ**

δ) δηλώνει **αντικειμενική - πραγματική** αιτία ή **υποκειμενική** αιτία.

ε) Μπορεί να συνοδεύεται από τους προσδιορισμούς **διὰ τοῦτο**, **διὰ ταῦτα**, **ἐκ τούτου**, **οὕτως**: στην περίπτωση της αντικειμενικής αιτίας μπορεί να συνοδεύεται από τα μόρια: **ἄτε**, **ἄτε δή**, **οἶον**, **οἶον δή**, **οἶα δή**, ενώ στην περίπτωση της υποκειμενικής αιτίας από τα: **ὥς**, **ὥσπερ**.

στ) Μεταφράζεται με τους αιτιολογικούς συνδέσμους **γιατί**, **διότι**, **επειδή** + **οριστική**. Στην αντικειμενική αιτία μπορούμε να προσθέσουμε το: **πράγματι**, ενώ στην υποκειμενική τα: **κατά τη γνώμη μου**, **με την ιδέα ότι**, **με την εντύπωση ότι κ.ό.**

- Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεῖς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας.
(= **Επειδή** γι' αυτό **οργίστηκε** ο Απόλλωνας, σκοτώνει τους Κύκλωπες.)
Συνοδεύεται από τον προσδιορισμό **διὰ οὗτο**.
- Οἶον διὰ χρόνου ἀφιγμένος ἀσμένως ἦα.
(**Επειδή** **πράγματι** **είχα φτάσει** μετά από πολύ χρόνο, πήγαινα ευχάριστα.)
Συνοδεύεται από το **οἶον** και εκφράζει αντικειμενική αιτία.

- Τὸν Περικλέα ἐν αἰτία εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν.
(= Τον Περικλή κατηγορούσαν, **γιατί κατά τη γνώμη τους τους έπεισε** να πολεμούν.)
Συνοδεύεται ἀπὸ το ὡς και εκφράζει υποκειμενική αἰτία.
- Καὶ ὡς προθυμοτάτοις οὖσιν ὑμῖν χάριν εἴσεται Κῦρος.
(= Ο Κύρος θα σας χρωστά ευγνωμοσύνη, **επειδή έχει τη γνώμη ότι είστε προθυμοτάτοι.**)
Συνοδεύεται ἀπὸ το ὡς και εκφράζει υποκειμενική αἰτία.

3. Η τελική μετοχή:

- α) βρίσκεται **πάντα** σε χρόνο **μέλλοντα**. Μπορεί να συνοδεύεται ἀπὸ ρήματα που δηλώνουν κίνηση
- β) ισοδυναμεί με **τελική** πρόταση
- γ) παίρνει ἄρνηση **μή**
- δ) μπορεί να δηλώνει **υποκειμενικό** σκοπό και γι' αυτό στην περίπτωση αυτή συνοδεύεται ἀπὸ το ὡς.
- ε) Μεταφράζεται με το **για να + υποτακτική**
  - Οὗτος ἦκει **ἀμφισβητήσων**.
(= Αυτός έχει έρθει, **για να αμφισβητήσει.**)
  - Οἱ Ἕλληνες παρεσκευάζοντο ὡς δεξόμενοι αὐτόν.
(= Οι Έλληνες ετοιμάζονταν, **για να τον δεχτούν/αντιμετωπίσουν.**)
Συνοδεύεται ἀπὸ τον ὡς και δηλώνει σκοπό υποκειμενικό.

4 Η υποθετική μετοχή:

- α) βρίσκεται σε όλους τους χρόνους **εκτός** ἀπὸ τον **μέλλοντα**.
- β) δηλώνει την προϋπόθεση κάτω ἀπὸ την οποία μπορεί ή θα μπορούσε να συμβεί αυτό που σημαίνει το ρήμα της πρότασης. Ισοδυναμεί με υποθετική πρόταση.
- γ) παίρνει ἄρνηση **μή**.
- δ) μεταφράζεται με τα: **αν, εάν, σε περίπτωση που + υποτακτική**.
  - **Νικήσαντες** ἀπάντων τούτων ὑμεῖς κύριοι ἔσεσθε.
(= **Αν νικήσετε**, θα είστε κύριοι όλων αυτών.)
  - Οὐκ ἔστιν ἡμῖν **μὴ νικῶσι** σωτηρία.
(= Δεν υπάρχει για μας σωτηρία, **αν δε νικάμε.**)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Όταν μια μετοχή βρίσκεται κοντά σε δυνητική οριστική ή δυνητική ευκτική ή δυνητικό απαρέμφατο ή σε οριστική μέλλοντα, τότε η μετοχή κατά κανόνα είναι υποθετική.

- **Αἰσχύνονται ἂν μὴ ἀποδιδόντες** χάριτας.
(= Θα ντρέπονταν, **αν δεν ανταπέδιδαν** την ευγνωμοσύνη.)
- Δίκαια **δράσας** συμμάχους ἔξιεις θεούς.
(= **Αν κάνεις** δίκαιες **πράξεις**, θα έχεις τους θεούς συμμάχους.)

5. Εναντιωματική ή παραχωρητική μετοχή

- α) βρίσκεται σε όλους τους χρόνους **εκτός** ἀπὸ τον **μέλλοντα**.
- β) δηλώνει την εναντίωση σε σχέση μ' αυτό που εκφράζει το ρήμα της πρότασης. Ισοδυναμεί με εναντιωματική πρόταση.
- γ) παίρνει ἄρνηση **οὐ**.
- δ) μεταφράζεται με τα: **αν και, και αν**, (σπανιότερα) **μολονότι + υποτακτική**.
- ε) συχνά συνοδεύεται ἀπὸ λέξεις ὅπως: **καί, καίπερ** = παρόλο που - αν και, **καίτοι** = και βέβαια - και πράγματι, **πάνυ** = πολύ - εντελώς, **καὶ ταῦτα**, ενώ στην πρόταση μπορεί να υπάρχουν ο αντιθετικός σύνδεσμος **ὁμως** ή τα επιρρήματα **εἶτα, ἔπειτα, κᾶτα** (> **καὶ εἶτα**) (= και έπειτα).
  - Κυρία **γενομένη** τοσούτων ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησεν τοῖς ἄλλοις.
(= **Αν και έγινε** κάτοχος τόσων αγαθών, δεν φθόνησε τους άλλους.)
  - Τὸν Ὀρόνταν καὶ τότε προσεκύνησαν **καίπερ εἰδότες** ὅτι ἐπὶ τὸν θάνατον ἄγοιτο.
(= Τον Ορόντα και τότε τον προσκύνησαν, **αν και γνώριζαν** ότι οδηγούνταν στον θάνατο.)
  - Ἄνδρας δὲ Ἕλληνας **πάνυ ζητῶν** οὐκ ἔφη δύνασθαι ἰδεῖν
(= **Μολονότι πολύ αναζητούσε** ἄνδρες Έλληνες, έλεγε πως δεν μπορούσε να δει.)

6. Τροπική μετοχή

- α) βρίσκεται σε συνήθως σε χρόνο **ενεστώτα**.
- β) παίρνει ἄρνηση **οὐ**.

γ) δεν ισοδυναμεί με δευτερεύουσα πρόταση, γιατί δεν υπάρχουν δευτερεύουσες τροπικές προτάσεις.

δ) μεταφράζεται με: **νεοελληνική τροπική μετοχή**, με **τροπικό επίρρημα**, ή **εμπρόθετο προσδιορισμό**, με **ρήμα + και** ή με **τα ενώ, καθώς + οριστική** και με το **να + υποτακτική**. Όταν έχει άρνηση μεταφράζεται με το **χωρίς να + υποτακτική**.

- Είσι δέ τινες τῶν Χαλδαίων, οἱ **ληζόμενοι** ζῶσι.
(= Υπάρχουν μερικοί από τους Χαλδαίους που ζουν **ληστεύοντας / με ληστείες / ληστρικά**)
- Οἱ βάρβαροι ἀπῆλθον **οὐδὲν ἀποκρινόμενοι**.
(= Οἱ βάρβαροι ἔφυγαν **χωρίς να δώσουν** καμιά απάντηση.)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Οἱ μετοχές **ἄγων, φέρων, ἔχων, λαβών** όταν συντάσσονται με ρήματα που δηλώνουν άφιξη ή αναχώρηση έχουν τη συμβατική σημασία του "**με**", "**μαζί με**" δηλώνοντας έτσι τον τρόπο που συντελείται αυτή η κίνηση.

- ἔρχεται ἡ Μανδάνη πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸν Κύρον τὸν υἱὸν **ἔχουσα**
(ἡ Μανδάνη πήγε στον πατέρα της **μαζί με** τον Κύρο, τον γιο της.)

Το υποκείμενο της μετοχής - Μετοχή απόλυτη και συνημμένη

Η μετοχή συμφωνεί με το υποκείμενό της στο **γένος**, στον **αριθμό** και στην **πτώση**. Αυτό σημαίνει ότι σε όποιο γένος ή αριθμό ή πτώση βρίσκεται η μετοχή στο ίδιο γένος, αριθμό και πτώση θα βρίσκεται το υποκείμενό της.

- **Ὁ νόμος ἀπαγορεύων** φαίνεται.
Η μετοχή και το υποκείμενό της είναι γένους αρσενικού, ενικού αριθμού, πτώσης ονομαστικής
- **Ἐπιγενομένη ἡ νόσος** ἐπίεσε τοὺς Ἀθηναίους.
Η μετοχή και το υποκείμενό της είναι γένους θηλυκού, ενικού αριθμού, πτώσης ονομαστικής.
- **Κρέοντος βασιλεύοντος** οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας.
Η μετοχή και το υποκείμενό της είναι γένους ουδετέρου, ενικού αριθμού, πτώσης γενικής
- Οὐκ ἔστιν **ἡμῖν μὴ νικῶσι** σωτηρία.
Η μετοχή και το υποκείμενό της είναι γένους αρσενικού, πληθυντικού αριθμού, πτώσης δοτικής.
- Ἔστι **ταῦτα** τὴν ῥαθυμίαν ὑμῶν **αὐξάνοντα**.
Η μετοχή και το υποκείμενό της είναι γένους ουδετέρου, πληθυντικού αριθμού, πτώσης αιτιατικής.

Μετοχή απόλυτ

Όταν το υποκείμενο της μετοχής είναι λέξη που **δεν έχει** άλλη συντακτική θέση στην πρόταση και λειτουργεί **αποκλειστικά** ως **υποκείμενο** της μετοχής, τότε η μετοχή λέγεται **απόλυτη**.

- **Κρέοντος βασιλεύοντος** οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας.
α) **Κρέοντος βασιλεύοντος** οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας.
ανάλυση ρήματος πρσδ. υπκ. ρ. ρ. αντ. ρ.
ανάλυση μετοχής **υπ. μτχ.** **μτχ.**

Η λέξη Κρέοντος, που είναι **το υποκείμενο της μετοχής βασιλεύοντος**, **δεν έχει καμιά άλλη θέση στην πρόταση**.

- **Φορτίου** δὲ **προσγενομένου** καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη
α) **Φορτίου** δὲ **προσγενομένου** καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη
ανάλυση ρήματος υπκ. ρ. ρ.
ανάλυση μετοχής **υπ. μτχ.** **μτχ.**

Η λέξη **Φορτίου**, που είναι **το υποκείμενο της μετοχής προσγενομένου**, **δεν έχει καμιά άλλη θέση στην πρόταση**.

- Ἦδεσθε ὡς **περισσομένους ἡμᾶς** Ἑλλήνων.

α) (ὕμεῖς) Ἦδεσθε ὡς **περισσομένους ἡμᾶς** Ἑλλήνων

ανάλυση ρήματος υπκ. ρ.

ανάλυση μετοχής

μτχ.

υπ. μτχ

Η λέξη **ἡμᾶς**, που είναι **το υποκείμενο της μετοχής περιεσομένου**, **δεν έχει καμιά άλλη θέση στην πρόταση.**

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

α) Όπως φαίνεται από τα παραπάνω παραδείγματα η απόλυτη μετοχή εκφέρεται κυρίως σε **γενική** (Κρέοντος βασιλεύοντος, φορτίου προσγενομένου) ή σε **αιτιατική** (περιεσομένους ἡμᾶς). Έτσι οι μετοχές ονομάζονται **γενική απόλυτη** ή **αιτιατική απόλυτη**.

β) Με γενική απόλυτη εκφέρεται κάθε **επιρρηματική** μετοχή προσωπικού ρήματος, **εκτός της τελικής.**

- **Κρέοντος βασιλεύοντος** οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. > χρονική
- Ἀποπλεῖ οἴκαδε καίπερ μέσου **χειμῶνος ὄντος**. > εναντιωματική
- Κῦρος δ' οὖν ἀνέβη ἐπὶ τὰ ὄρη **οὐδενὸς κωλύοντος**. > τροπική
- Χρημάτων **δεομένης τῆς Σπάρτης** πρὸς πόλεμον, ἐπορεύθη Ἀγησίλαος εἰς Αἴγυπτον. > αιτιολογική
- **Κολαζόντων ὕμῶν** τοὺς ἀδικοῦντας ἔσονται οἱ νόμοι καλοὶ καὶ δίκαιοι. > υποθετική

γ) Με αιτιατική απόλυτη εκφέρεται σπανίως η μετοχή προσωπικού ρήματος. Στην περίπτωση αυτή η μετοχή είναι **αιτιολογική** και συνοδεύεται από τα μόρια **ὥς** ή **ὥσπερ**.

Συνηθέστερη είναι η μετοχή απρόσωπων ρημάτων ή εκφράσεων. Η μετοχή αυτή μπαίνει σε αιτιατική ουδετέρου γένους ενικού συνήθως αριθμού. Οι πιο συνηθισμένες μετοχές σε αιτιατική απόλυτη είναι οι παρακάτω:

ἄδηλον ὄν, ἀδύνατον ὄν, αἰσχροὺς ὄν, γεγραμμένον, δέον, δεῆσον, δίκαιον ὄν, δόξαν, δόξαντα, δυνατὸν ὄν, εἰρημένον, ἐξὸν, μέλον, μεταμέλον, μετόν, οἶόν τε ὄν, παρασχόν, παρὸν, πρέπον, προσῆκον, προσταχθὲν προστεταγμένον, ῥάδιον ὄν, τυχόν, ὑπάρχον, χρεῶν

- Ἐξὸν μοι ἴσον λαμβάνειν οὐκ ἐλάμβανον

Μετοχή συνημμέν

Όταν το υποκείμενο της μετοχής είναι ταυτόχρονα και α) υποκείμενο ή β) αντικείμενο του ρήματος ή γ) δοτική προσωπική ή δ) υποκείμενο του απαρεμφάτου, τότε η μετοχή λέγεται **συνημμένη**.

α) Ἐπιγενομένη ἡ νόσος ἐπίεσε τοὺς Ἀθηναίους.

ανάλυση ρήματος

υπ. ρ.

ανάλυση μετοχής **μτχ.**

υπ.

β) Οἱ βάρβαροι ἐτόξευον **αὐτοὺς ἀναβαίνοντας**

ανάλυση ρήματος υπ.

ρ. **αντ.**

ανάλυση μετοχής

υπ. μτχ.

γ) Ἀκούσασιν **τοῖς στρατηγοῖς** ταῦτα ἔδοξε συναγαγεῖν τὸ στράτευμα.

ανάλυση ρήματος

δοτ. προσωπική ρ.

ανάλυση μετοχής **μτχ.**

υπ.

δ) Ἔδει **ἡμᾶς** ταῦτα ἀκοῦσαι καὶ **ἀκούσαντας** ἀπελθεῖν

ανάλυση ρήματος

ρ.

υπ.

υπ.

ανάλυση απαρεμφάτων

υπ.

απρμφ.

απρμφ.

ανάλυση μετοχής

υπ.

μτχ.